

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 45. Epistola ad Januarium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](#)

monium fit indissolubile; (*) porro nihil sæculum IV.
fortius, aut periculosius afferebat Jovinia- A. C. 400.
nus, quam cum interrogando Virginem,
diceret: *Num tu sanctior es Sara? aut
castior Anna?* Affirmat Sanctus Augu-
stinus, sanctas veteris Testamenti fœminas in matrimonio viventes saltem tan-
tæ perfectionis, & virtutis suis, ac con-
tinentes in novo Testamento, quia inter-
no cordis affectu eandem continentiam
prosecuti sunt, & præterea obedientia,
quæ virtus supra continentiam est, fuere
perfecta. Omnes etiam exspectabant,
ut S. Augustinus librum de S. Virginita-
te scriberet, nec id facere distulit, osten-
ditque, quam insigne Donum Dei Virgi-
nitas sit, & quanta humilitate conser-
vari oporteat! Hi duo Tractatus anno
401. scripti putantur.

§. XLV.

Epistola ad Januarium.

R espónsa ad quæstiones Januarii, quæ E. Ep. 54. al.
pistolis S. Augustini accensemus, eo- 118.

K 4 dem

(*) Interpres Protestans, ut præterea mol-
tos alias errores minoris momenti, verbum:
Sacramenti in sua versione parte III. pag. 684.
omisit. Si viveret Fleurius, quantum obstupe-
ficeret suam ipsius Metamorphosin! dum ab ho-
míne Protestante in lingua teutonicam trans-
latus, Protestans esse cogitur.

Sæculum IV. dem tempore scripta. Omnes hæ quæ
A. C. 400. stiones circa diversos Ecclesiarum usus

versantur. In his S. Augustinus solidum ponit fundamentum; JESUM Christum novo populo suo dedisse non nisi exiguo numero Sacra menta & observatu facillima; qualia sunt Baptismus, Eucharistia, aliaque in Scripturis Novi Testamenti

v. L. IV. de Bapt. c. 24. commendata. Quod ad ea pertinet, in-

quit: quæ ex traditione observamus, si ubique terrarum ea observantur, credendum, talia esse, quæ ab Apostolis, aut Conciliis generalibus præcepta fuere. Eiusmodi sunt annua Passionis, Resurrectionis, Ascensionis JESU Christi, & adventus Spiritus S. celebratio; quæ autem in diversis locis diverse observantur, veluti die Sabbati jejunare, vel prandere, singulis diebus communionem accipere, vultum die Sabbati, vel non, quotidie communicare, aut tantum certis diebus, quotidie offerre, vel tantum Sabbatho, aut die Dominica, cuilibet liberum est, nec melior regula de his Christiano suaderi potest, quam ut eo more, quo in Ecclesia sua vivitur, vivat! omnia enim, quæ fidei, aut bonis moribus non repugnant, innoxia sunt, & propter bonum societatis observanda. (*) Si qui reverentia absterriti quotidie

(*) Quomodo hæc de Lutheranorum cœna possint intelligi?

tidie non communicent, S. Augustinus Sæculum IV.
 probat, qui Reverentiæ causa & aliis ar- A. C. 400.
 gumentis ducti, quotidie communicent,
 etiam probat, si modo tunc non commu-
 nicent, quando Auctoritate Pastoris in-
 terveniente, & pœnitentiæ causa, Altari
 appropinquare non licet. Ille autem
 S. Doctori maxime probatur, qui diver-
 sis moribus viventes ad pacem, & unio-
 nem servandam hortaretur! In ista Epi-
 stola varios Ecclesiarum usus notat. In
 quibusdam locis diebus Jovis in quadra-
 gesima non jejunabant; non nulli in Cœ-
 na Domini bis Sacrificium offerebant, ma-
 ne, & post Cœnam vespere; hoc casu ex-
 cepto, jam tunc consuetudo, ut jejni
 Eucharistiam sumerent, per universam
 Ecclesiam vigebat. Diebus jejunii nemō
 balneo utebatur, at in Cœna Domini
 plerique lavari solebant, quam consuetu-
 dinem S. Augustinus ab iis acceptam pu-
 tat, qui baptizandi erant, & hac lotione
 exteriori se ad recipiendum Sacramen-
 tum parabant.

In secunda Epistola ad Januarium S. Augustinus rationem reddit, quare in Fe- Ep. 55. ad.
 stis Paschalibus potius, quam Natalitiis
 Domini dies certa tam lunæ, quam he- 119.
 bdomadæ observetur; nimirum, quod
 dies Paschæ non simplicem commemora-
 tionem, sed Mysteriorum, quæ hac die
 completa sunt, significationem conti-

K 5 neat.

Sæculum IV. tineat. S. Paulus dies, & tempora duo
A.C. 400. bus modis observari vetat, primo modo
Gal. 4. 11. Judæorum, quo veteris legis Cæremoniis
 subiecti erant, altero Gentilium, qui
 quosdam dies auspicatos, inauspicatos
 alios in peragendis quotidianis actioni-
 bus credebant, at temporum divisione
 uti, ut ordinate vitam ducamus, non pro-
 hibuit. Per universam Ecclesiam qua-
 draginta dierum jejenum ante Pascha,
 id est, Quadragesima observatur, sicut
 etiam quinquaginta dies lætitiæ usque
 ad Pentecosten, quo tempore non jeju-
 natur, cantatur Alleluja, & orantes ge-
 nua non flectunt. *Nescio*, inquit S. Au-
 gustinus, *an his diebus, & Dominicis ubi-*
que banc consuetudinem servent, & stan-
tes orent; in quibusdam locis etiam alii
temporibus Alleluja cantatur, sed tempo-
re Paschali ubique. Octava Neophyto-
 rum a reliquo tempore distinguitur. Lo-
 tio pedum ad imitationem Domini No-
 stri observabatur. Hanc consuetudinem
 quidam recipere noluerant, ne pro parte
 Baptismi haberetur; alii ex eadem causa
 hunc usum penitus aboleverant. In
 Hymnis, Psalmisque cantandis usus erat
 diversus, & in Ecclesiis Africæ minus fre-
 quens, quam alibi locorum. S. Augu-
 stini consilium est, ut exceptis lectionibus,
 instructionibus, & orationibus in Con-
 venti-

ventibus Ecclesiasticis reliquum tempus. Sæculum IV.
omne cantui detur.

A. C. 400.

Tandem universalem dat Regulam,
ea omnia esse retinenda, vel imitanda,
quæ ad meliorem vitam ducunt, nisi quo-
rumdam infirmitati scandalo esse possint.
Tum subjungit: *Mibi profecto non pro-*
bantur novi usus, qui ea ferme Religio-
ne, ac si Sacra menta essent, introducun-
tur, quamvis ea palam damnare non au-
deam, ne aliqui scandalizentur; verum-
n. 35.
tamen non parum affligor, dum video, tot
librorum divinorum præcepta maxime fa-
lutaria negligi, cum interim omnia ho-
minum institutis plena sint, eousque, ut si
quis intra diem octavam post Baptismum
nudo pede terram tangat, majori criminis
vertatur, ac si usque ad crapulam potas-
set. Omnes ergo ejusmodi usus, qui in
Scripturis non inveniuntur, nec in Con-
ciliis præcipiuntur, nec consuetudine uni-
versali Ecclesiæ comprobantur, & quo-
rum sufficiens causa non dispicitur, abs-
que omni dubio tollendos existimo, quam-
vis enim ostendi non possit, eos contra fi-
dem peccare, ad eosdem abrogandos suffi-
cit, quod cæremoniis servilibus invidio-
sam reddant Religionem, quam Deus sua
Misericordia liberrimam effecit; nam
Judeorum conditio sic nostra tolerabilior
esset, quod saltem legibus divinis subjice-
rentur, nos vero inventionibus humanis.

Nempe

Sæculum IV. Nempe Ecclesia, multis paleis, & zizaniis
A. C. 400. onerata, plurima tolerat, ea vero, qua
n. 37. contra bonos mores, aut fidem sunt, nur-
v. Baluz. quam dissimulat. S. Augustinus nomina-
Not. ad 3. tim damnat curiositatem, qua sors ex E-
capitul. an. vangelio quærebatur, eo fine, ut nego-
789. c. 4. tia sæcularia secundum sensum verbo-
S. Aug. pag. rum, quæ aperto libro forte occurrisserent,
213. dirigerentur.

§. XLVI.

Liber adversus Parmenianum.

Sup. l. XVI. Inter hæc omnia nihilo remissius S. Au-
g. 40. Gen- gustinus contra Donatistas pugnabat.
nad. n. 18.

Parmenianus, qui Donato, illius Sectæ
 Episcopus, Carthagine successerat; idem
 adversus quem S. Optatus suo tempore
 decertaverat, quamdam Epistolam Ti-
 chonio reliquerat; hanc S. Augustinus
 refutare aggressus est. Erat Tichonius
 Secta Donatista, magno ingenio, doctus,
 & eloquens, in Sacra Scriptura versatissi-

Aug. III. mus; multa opera composuerat, atque
Doct. Christ. inter alia Apocalypsis explicationem, &
c. 30. bibl. Regulas ad Scripturæ intellectum ser-
PP. 1677. vientes, quæ nobis adhucdum super-
n. 6. sunt; eas etiam S. Augustinus tanquam
 utiles commendat, si modo cum judicio
 applicentur. Tichonius, cum S. Scriptu-
 ræ studeret, intellexit, Ecclesiam per to-
 tum mundum dilatari oportere, nec quo-

cunque peccato effectus divinarum pro-
 missio-